

Цей степовий вітрець духмяний
Літає тільки в Таврії моїй...
Від буйноцвіття обрій п'яний
Бринить в далечині ясній.
Блаватні сокирки на межах,
Ромашки звідкись узялись...
А це що? Орликів сережок
Я тут не бачила колись!
Пливе до житниці Джон Дір величний,
В чіткім квадраті лісосмуг,
Бо віродили хлібороби звичний,
З дитячих літлюбимий виднокруг.
І знову квіти по рівнині.
Жива чорноземля моя!
І, що там не кажіть, Україна
Все ширше крила розправля!